

ÉRKEZETT		2016 JAN 25.
Ikt.szám:		
PF:	Üi	CC:

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG		KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK	10.
FŐLAJSTRÓMSZÁM			
KEZDŐÍRATYON			
Postai / Gyűjtőadatra / Személyesen / E-mailen / Faxon			
Érkezett:	2015 -12- 2 2		
BEJÁVANY:	IV		
MELLÉKLET:	KÖZTÖK		
FŐLAJSTRÓMSZÁM	32204/14		
MELLÉKLET			

Kfv. III. 37. 618/2015/6. szám

A Kúria a dr. Kováts E. Ágnes (1118 Budapest, Naprózsa u. 11.) által képviselt GDF SUEZ Energia Magyarország Zrt. (6724 Szeged, Pulcz u. 44.) I.r., a dr. Tóth B. Gábor Ügyvédi Iroda (1143 Budapest, Hungária körút 179-187.) által képviselt Creditexpress Magyarország Pénzügyi Szolgáltató Kft. (1143 Budapest, Hungária körút 179-187.) II.r. felperesnek a dr. Dudás Gábor ügyvéd (1011 Budapest, Iskola u. 38-42. A.ép. I.) által képviselt Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. április 15. napján kelt 5.K.32.207/2014/27. számú jogerős ítélete ellen a II.r. felperes által 30. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon meghozta az alábbi

i t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.32.207/2014/27. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a II.r. felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. felperes gázszolgáltató, mely szolgáltatásait igénybe vevő és nem fizető adósaitól járó követelések behajtására a II.r. felperessel, mint úgynevezett követeléskezelővel megbízási szerződést kötött. A 2011. november 11-i megbízási szerződés feljogosította a II.r. felperest a behajtott követelés adminisztrációs díj saját javára való beszédésére, a szerződés 2012. november 16-i kiegészítése arra is, hogy ügyvédi munkadíjat is felszámíthasson. Az adminisztrációs díj és az ügyvédi munkadíj behajtása az I.r. felperes követelésének behajtásával együtt történt, és szükségképpen érintette az

Kfv.III.37.618/2015/6.szám

adósok adatait is. Az adósok adatait 176018 esetben az I.r. felperes szolgáltatotta a II.r. alperesnek, mely adatok átadását a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 125. § (4) bekezdésének a) pontja lehetővé tette számára. Az alperes a 2012. január 1-jét követő időszakokra a II.r. alperes adatkezelésének ellenőrzésére adatvédelmi hatósági eljárást indított. Ennek során megállapította, hogy az adósokat az adatok továbbításáról az I.r. felperes sem személyesen, sem a II.r. felperes útján nem értesítette. Az adósokat megfelelően nem tájékoztatták arról, hogy adataik a II.r. felperesnek járó követelés behajtásához is átadásra kerülnek, és a II.r. felperesi igény felől sem voltak megfelelően tájékoztatva. A II.r. felperes emiatt az érintett hozzájárulása nélkül végzett adatkezelést a saját követelése érvényesítésére. Emiatt az alperes 2014. május 10-én hozott NAIH-1778-50/2013/H. számú határozatában az I. és II.r. felperest egyenként 2 millió forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. Határozatában az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 5. § (1) bekezdésére, 20. § (1) és (2) bekezdésére, 21. § (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozott.

A felperesek keresetükben a határozat hatályon kívül helyezését kérték. Az I.r. felperes állította, hogy rendelkezett az adattovábbításhoz törvényi felhatalmazással. A II.r. felperessel kötött megbízási szerződésben úgy rendelkezett, hogy a szükséges tájékoztatásokat a II.r. felperes köteles megadni, és a II.r. felperes a tájékoztatásokat meg is adta. Nem sérthette meg emiatt az Infotv. 20. §-ának (1) és (2) bekezdését. A II.r. felperes az adatkezelése jogalapját az Infotv. 6. § (1) és (5) bekezdésében jelölte meg, állítva, hogy a 6. § (1) bekezdése ellentétben áll az Európai Parlament és Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelvével a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (a továbbiakban: irányelv), mert a magyar jogszabály az irányelv előírását szűkíti. Sérült továbbá a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény és mert annak hatálya alá esik, ezért vele szemben bírság nem szabható ki. Hiányoztak végül a bírságösszeg mérlegelésének szempontjai.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet

Kfv. III. 37. 618/2015/6. szám

elutasította. Indokolása szerint érdekmérlegelési jogalap esetén az adatkezelőt fokozottabban terheli a bizonyítás kötelezettsége. Nem a hatóságnak kell hivatalból igazolni az érdekmérlegelési jogalap fennállását, hanem az adatkezelőnek már adatkezelése megkezdésekor tudnia kell egyértelműen igazolni azt, hogy adatkezelése e jogszabályi követelményeknek maradéktalanul megfelel. Az alperes a felperesek által megjelölt jogalapon történő adatkezelés jogszerűségét vizsgálta eljárása során. Az érdekmérlegelési jogalapot az ehhez szükséges felperesi bizonyítékok, igazolások hiányában és mert ezek szolgáltatása a II.r. felperes kötelessége lett volna, csupán azon általánosságra figyelemmel, miszerint a tárgybeli adatkezelés tipikusan olyan, melynek kapcsán az érdekalapú adatkezelésnek fokozott jelentősége lehet, az alperes nem vizsgálhatta. Mindezekből következik az is, hogy nincs jelentősége annak, hogy az adatkezelés az irányelv 7. cikk b) pontjának, vagy f) pontjának megfelelt-e, mert e feltételek vizsgálatát éppen a megbízási és felperesi eljárás természete tette szükségtelemmé. A II.r. felperes az ítélet szerint nem igazolta a bíróság felhívása ellenére sem, hogy kis- és középvállalkozásnak minősül, ezért alaptalanul hivatkozik a határozatnak arra a hiányosságára, amely a kis- és középvállalkozói jogállásra vonatkozó következtetéseket nem vont le. A bíróság ítéletének indokolásában rámutatott arra is, hogy a bíróság indokoltságával és mértékének meghatározásával kapcsolatban a hatóság mérlegelési jogkörével élt. A bíróság úgy találta, hogy a hatóság mérlegelése jogszerű volt, mert megfelelt a jogszabályokban előírt szempontoknak.

A jogerős ítélet ellen a II.r. felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására utasítását. Kérte továbbá, hogy a Kúria keresse meg az Európai Unió Bíróságát előzetes döntéshozatali eljárás keretében az érdekmérlegelés körében szükséges a felülvizsgálati kérelemben részletezett kérdések megválaszolására. Arra hivatkozott, hogy jogosult volt adatkezelésre az érintettek hozzájárulása nélkül is. Állítása szerint ügyében érdekmérlegelésnek azért van helye, mert követelések behajtásával foglalkozik, az érintettek egyúttal adósok is, így nyilvánvaló a felek között fennálló érdekellentét, nevezetesen, hogy az adósok nem adnák hozzájárulásukat a II.r. felperes adatkezeléséhez saját követelésének behajtása céljából.

Kfv. III. 37. 618/2015/6. szám

Nem megalapozott a bíróság indokolásbeli álláspontja, mert tényállás-tisztázási kötelezettsége keretében az alperes hivatalból indított hatósági eljárásában köteles lett volna azokat a jogszabályokat is értékelni, amelyekre az eljárás során a II.r. felperes maga nem hivatkozott. Vitatta az ítéletnek azt a megállapítását, amelyből az következik, hogy a követelés behajtása során felmerülő költségek beszedése olyan önálló adatkezelési cél, melyhez külön hozzájárulás volna szükséges. Jogszabálysértésként az Infotv. 4. §-ának (1) és (2), 6. §-ának (1) és (5) bekezdésére, a Ket. 1. §-ának (1) és (2) bekezdésére, 50. §-ára, a Pp. 155/A. §-ára, valamint 206. §-ának (1) bekezdésére hivatkozott, állítva, hogy a bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelve állapította meg a tényállást.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy szükségtelen az érdekmérlegelésre vonatkozó elemzés, mert a II.r. felperes az adatkezelést saját korábbi eltérő nyilatkozata szerint nem e jogcím alapján folytatta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntést hozni, hogy abban az esetben, ha az adatkezelést az adatkezelő más jogcímen folytatta, szükséges-e az érdekmérlegelés, mint egyéb adatkezelésre jogosító jogcím fennállásának vizsgálata; elegendő-e a kis- és középvállalkozói jogállás állítása bizonyítékok rendelkezésre bocsátása nélkül; végül jogszerűen került-e helyes mérlegelés alapján kiszabásra a bírság.

Az Infotv. 6. §-ának (5) bekezdése kimondja, hogy ha a személyes adat felvételére az érintett hozzájárulásával kerül sor, az adatkezelő a felvett adatokat törvény eltérő rendelkezésének hiányában

- a) a rá vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése céljából, vagy
- b) az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából, ha ezen érdek érvényesítése személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll további külön hozzájárulás nélkül, valamint az érintett hozzájárulásának visszavonását követően is kezelheti.

Az irányelv 7. cikke szerint a tagállamok rendelkeznek

Kfv. III. 37. 618/2015/6. szám

arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel, ha:

b) az adatfeldolgozás olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges; vagy

f) az adatfeldolgozás az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettnek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.

Az Infotv. 5. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja ugyanakkor egyebek mellett kimondja, hogy személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy azt törvény elrendeli.

Az Infotv. 4. §-ának (2) bekezdése szerint más egyéb feltételek fennállása esetén is csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. E szakasz (1) bekezdése pedig mások mellett előírja, hogy személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető.

Az Infotv. 3. §-ának 7. pontja értelmében hozzájárulás: az érintett akaratának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adatok - teljes körű vagy egyes műveletekre kiterjedő - kezeléséhez.

Az alperes határozata szerint a II.r. felperesnek járó követelés behajtása érdekében szükség lett volna az érintett hozzájárulására ahhoz, hogy személyes adatát a felperes kezelhesse. A II.r. felperes ugyanakkor azt állította, hogy az adatkezelésre saját követelésének behajtása végett fennálló jogos érdekének érvényesítése céljából, a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban álló módon és mértékben került sor, az érintettek hozzájárulására tehát az ügyben nem volt szükség.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az érdekmérlegelésre vonatkozó felperesi érvelést figyelmen kívül hagyva hozta meg döntését, arra hivatkozva, hogy a

Kfv.III.37.618/2015/6.szám

közigazgatási eljárás során a II.r. felperes maga állította, miszerint nem adatkezelést, hanem adatfeldolgozást végzett. Minthogy a közigazgatási eljárásban a jogvita tárgya II.r. a felperes adatkezelői vagy adatfeldolgozói minősége volt, a Kúria álláspontja szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság helytállóan hivatkozott ítéletének indokolásában arra, hogy szükségtelen volt a felperes által korábban nem említett érdekmérlegelés lehetőségének bíróság általi vizsgálata. Ugyanez okból szükségtelen volt az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése is, melynek elmaradására vonatkozóan a bíróság ítéletének indokolásában megfelelő érveket hozott fel.

Ugyancsak helyes döntést hozott a közigazgatási és munkaügyi bíróság akkor, amikor a II.r. felperes kifogásával szemben nem értékelte azt az előadást, ami a felperes kis- és középvállalkozói jogállására, és az e jogállásból fakadó jogkövetkezményekre vonatkozott. A bíróság kis- és középvállalkozói minőségére vonatkozó állítása alátámasztására felhívta a II.r. felperest, azonban nevezett e felhívásnak nem tett eleget, így megállapítani még az bírósági eljárási szakaszában sem lehetett, hogy a II.r. felperes a Kktv. 12/A. §-ának megfelelő jogalanynak tekinthető-e. Alaptalan tehát a II.r. felperesnek a kis- és középvállalkozói minőségre, valamint e minőség vizsgálatának hiányára való hivatkozása is.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság az alperes határozatának a bíróság kiszabására vonatkozó részével kapcsolatban előadott II.r. felperesi kifogásokra tekintettel részletesen elemezte, hogy az alperes a határozatában megjelölt bírság összegét megfelelő mérlegelés alapján szabta-e ki. Ezzel kapcsolatban a bíróság utalt a Pp. 339/B. §-ára, ami szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Helytálló volt a Kúria álláspontja szerint a bíróságnak az a megállapítása, hogy a bíróság indokoltságát és mértékét az alperes az Infotv. szerinti keretek között, az Infotv.-ben rögzített és az ügyben jelentőséggel bíró, a bíróság kiszabás során figyelembe veendő valamennyi alanyi és tárgyi tényezőt felderítve, és azokat helyesen,

Kfv. III. 37. 618/2015/6. szám

súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelve, okszerűen mérlegelve határozta meg. Megfelelően figyelemmel volt az alperes a Kúria álláspontja szerint is az Infotv. 61. §-ának (4) bekezdésébe foglalt arra az előírásra, miszerint a Hatóság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetve a bírság mértékének megállapításában az eset összes körülményeit - így különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a jogsértés súlyát és a jogsértés ismétlődő jellegét - veszi figyelembe.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A II.r. felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a II.r. felperes köteles az alperes a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeinek megfizetésére.

A II.r. felperes illetékeljegyzési joga ellenére a felülvizsgálati eljárási illetéket előzetesen leróta, ezért az illeték viseléséről a Kúria nem rendelkezett.

Budapest, 2015. október 27.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő

